

HLAS SPOD MNÍCHA

farský týždenník, číslo 13/2020, ročník II.

VEĽKONOČNÉ PRIANIE

Drahí moji,

hľadám možnosti, ako sa vám prihovoriť. V prvom rade vám chcem povedať – a to úprimne a zo srdca – že mi veľmi chýbate. Cítim sa ako námorník bez posádky.

Na 5. pôstnu nedeľu sme čítali evanjelium o vzkriesení Lazára (Jn 11, 1-45). Počujeme Ježiša, ako po odvalení kameňa z hrobu hlasno volá: **Pod' von!** A my dnes zo všetkých strán počujeme: **Zostaň dnu!** Obmedzenie pohybu a stretávania sa určite pociťujete aj vy. Mnohí z vás sa nemôžete stretnúť ani s tými najbližšími, ak chcete ich aj seba ochrániť pred nákazou. Je to správne, zodpovedné, aj keď ťažké. Ale je to príležitosť uvedomiť si, že možno práve vtedy, keď sme dnu, sa dá najviac vyjsť von – zo seba. To znamená, že ak som sám, nebudem sa zaoberať iba svojimi problémami, ale nájdem si čas na čítanie Sv. Písma alebo nejakej dobrej literatúry, aby som potom, keď všetko toto

pominie, mohol obohatiť svojim poznaním druhých. Alebo ak žijem v spoločnej domácnosti s viacerými, vyjdem zo seba tým, že budem pozornejší, vnímavejší na ich potreby a budem do spoločného života vnášať viac pokoja, radosti, ochoty poslúžiť...

Už dnes máme avizovanú informáciu, že **zákaz slávenia verejných bohoslužieb bude od 31.3.2020 predĺžený až do odvolania**. Preto obrady Veľkého týždňa (Kvetná nedeľa a Veľkonočné trojdnie) budem sláviť len súkromne (s najnutnejšou asistenciou), **bez prítomnosti verejnosti**. Všetkých vás pozývam, aby ste sa duchovne zapojili do týchto slávení doma.

Prvýkrát vo svojom živote budeme musieť prežívať sviatky Veľkej noci zvláštnym spôsobom – bez spoločnej účasti. Pre mňa ako kňaza je ťažké slúžiť svätú omšu bez vás. O to ťažšie mi bude sláviť Veľkonočné trojdnie. Nech to však prebehne akokoľvek, dobre vieme, že moc ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Pána nezávisí od okolností danej chvíle. Klaniame sa Kristovi a dobrorečíme Kristovi, lebo on svojím krížom vykúpil svet! Viem, že dnes cítime viac znaky jeho umučenia ako jeho slávy, ale „ak s ním zomierame, s ním budeme aj žiť, ak vytrváme, s ním budeme aj kralovať“ (ako píše sv. Pavol v Druhom liste Timotejovi, kapitola 2, verše 11-12). **Vytrvajte!**

Na pokyn zdravotníckych a občianskych autorít sa nemajú zhromažďovať viacerí ľudia na jednom mieste. Tak sa maximálne chránime pred prenosom vírusu na seba či na iných ľudí. Z tohto dôvodu nebude ani tzv. „spoločná (hromadná)“ spoveď. Ba dokonca aj individuálna sa odporúča len vo veľmi vážnom prípade. Aj Svätý Otec

František nás povzbudzuje, aby sme v tomto čase využívali možnosť **tzv. dokonalej ľútosti**. Hovorí:

„Viem, že mnohí z vás na Veľkú noc chodíte na spoveď, aby ste sa znovu stretli s Bohom. Mnohí mi však dnes povedia: „Ale otče, kde môžem nájsť kňaza, spovedníka, veď sa nemôže vychádzať z domu? Ja sa však chcem zmieriť s Pánom, chcem, aby ma objal, aby ma objal ako Otec... Čo mám robiť, ak nenachádzam kňaza?“ – Rob to, čo hovorí Katechizmus.

Ak nenájdeš kňaza, aby si sa vyspovedal, hovor k Bohu, tvojmu Otcovi a povedz mu pravdu: „Pane, vyviedol som toto, toto a toto... Prepáč mi“ a pros o odpustenie s celým srdcom, so skutkom ľútosti a slúb mu: „Neskôr sa vyspovedám, no teraz mi odpusť“. A v tej chvíli sa vraciaš do Božej milosti.

Pre každého z nás to prakticky znamená, že si urobím spytovanie svedomia ako keď idem na spoveď, vyznám vo svojom srdci Bohu svoje hriechy a oľutujem ich s tým, že hneď, ako budem mať príležitosť, pôjdem aj na spoveď. Dôležité je, aby som hriechy ľutoval preto, že som urazil dobrého Otca – teda z lásky. Nie preto, že môj hriech mi spôsobil napr. nedôveru ľudí, bolesť alebo inú stratu. Teda: dôležitá je ľútosť z lásky.

Samozrejme, ak je niekto vážne chorý, v nebezpečenstve života, alebo má veľmi silnú potrebu sviatostnej spovede, nech mi zavolá (0905 123 644) a dohodneme si termín, pri zachovaní všetkých hygienických opatrení a spovedného tajomstva.

A ako získať posilu, ktorú nám dáva sväté prijímanie?

Dobre je využiť príležitosť sledovať prenos svätej omše, napr. v TV Lux alebo v Rádiu LUMEN a urobiť si duchovné

sväté prijímanie. Ak nie je možnosť sledovania svätej omše, vtedy je dobre prečítať si aspoň krátke úryvky evanjelia, pouvažovať nad ním a pomodliť sa modlitbu duchovného svätého prijímania. Napríklad túto:

Môj Ježišu, verím, že si v Najsvätejšej Oltárnej Sviatosti skutočne prítomný. Klaniam sa Ti a milujem Ťa nadovšetko. Z lásky k Tebe ľutujem všetky svoje hriechy. Sľubujem, že sa budem vyhýbať každej hriechnej príležitosti. Moja duša túži po Tebe. Ale keďže Ťa teraz sviatostne nemôžem prijať, príd aspoň duchovne so svojou milosťou do môjho srdca. Daj, aby som vždy žil v Tvojej milosti a tak plnil Tvoju vôľu. Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.

Drahí moji, pri tejto príležitosti by som vám všetkým chcel povedať, že vás nosím vo svojom srdci a uistiť vás, že Pán Ježiš nás nikdy neopustí! Aj keď ho v tej najťažšej chvíli na kríži takmer všetci opustili, On nás nikdy neopúšťa. Ani v tejto dobe epidémie nie! Prajem vám, aby ste prežili túto Veľkú noc ako možnosť lepšie pochopiť trpiaceho Krista a zároveň príležitosť stretnúť sa sami so sebou v tom najhlbšom vnútri, kde je prítomný On, Vzkriesený Pán a náš Brat.

Poslúžim si slovami sv. Pavla: *Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť, prenasledovanie, hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč? Alebo snáď Koronavírus?*

K tomu vám všetkým posielam aj svoje kňazské požehnanie. V mene Otca + i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Ján Krajčík, farár